

Bilag 3.

FOLKEPENSIONISTFORENINGERNES OG INVALIDEORGANISATIONERNES KONTAKTUDVALG

Den 6. november 1969.

Vedrørende ændring af lov om folkepension, invalidepension og enkepension.

I anledning af det fremsatte forslag til ændring af lov om folkepension, invalidepension og enkepension skal Kontaktudvalget tillade sig at uddybe de betragtninger, som blev fremsat i skrivelse af 18. april 1969.

Regulering af pensionerne i 1958-67.

I 1963 aftalte arbejdsmarkedets parter for første gang, at der udover de generelle tillæg skulle ydes et særskilt tillæg til lavtlønsområdet. Ved den efterfølgende regulering af pensionerne opnåedes der enighed om at regulere pensionerne i overensstemmelse med forhøjelserne på lavtlønsområdet. Denne ordning blev også anvendt ved reguleringerne af pensionerne i 1965 og 1967. Man opnåede herved, at pensionerne i perioden 1963-67 steg lige så meget som gennemsnitslønningerne på arbejdsmarkedet.

Dette var en væsentlig forbedring i forhold til tidligere, hvor pensionerne kun var reguleret i overensstemmelse med de generelle overenskomsttillæg på arbejdsmarkedet. Som følge af lønglidningen, som udgør en væsentlig andel af de samlede lønstigninger (omkring 50 pct.), var denne form for regulering utilstrækkelig til at opretholde pensionernes relative niveau. Kontaktudvalgets undersøgelser over udviklingen i lønninger og pensioner viser da også, at der i perioden 1958-63 opstod et stadigt voksende efterslæb for pensionerne.

Regulering af pensionerne i 1969.

Det var på denne baggrund nedslående for Kontaktudvalget at blive præsenteret for reguleringen af folke- og invalidepen-

sionerne i foråret 1969. Reguleringen pr. 1. april 1969 var nok baseret på tillæggene på lavtlønsområdet, men der var for første gang foretaget visse reduktioner, der bragte reguleringen ned på niveau med de generelle overenskomsttillæg. *Dermed var reguleringen i realiteten lige så utilstrækkelig som i perioden før 1963.*

Tilsvarende reduktioner af reguleringen pr. 1. april 1970 er ikke foretaget, måske på grund af tvivl om reduktionernes rimelighed.

For det første blev reguleringen reduceret, fordi pristalsreguleringen af folke- og invalidepensionerne giver bedre dækning for udviklingen i forbrugerpriserne end pristalsreguleringen af arbejderlønningerne. Hertil må vi fremhæve, at socialministeriet ligesom Kontaktudvalget kun har anvendt reguleringen af lavtlønsområdet som en indikator for den gennemsnitlige lønudvikling på hele arbejdsmarkedet. Erfaringerne for perioden 1963-67 viser, at pensionisternes fordel ved den bedre pristalsregulering sammenlignet med lavtlønsområdet udlignes som følge af lønglidning på arbejdsmarkedet.

For det andet blev reguleringen reduceret af hensyn til de såkaldte skattebegunstigelser. Ved skattebegunstigelser tænkes på nedslagsreglerne ved skatteansættelsen af pensionisterne. Disse særlige skatteregler har eksisteret i en lang årrække og er blevet revideret hvert år i forbindelse med fremsættelse af ligningslovene. Det er derfor naturligt at betragte dem som en del af pensionen. I konsekvens heraf vedtog folkettingen også at yde pensionisterne kompensation, når nedslagsreglerne bortfalder ved udgangen af 1969 på grund af indførelse af